

पञ्चविंशः पटलः ।

७४९

अथ वाडवानलमन्त्रः —

भास्कर ऋषिः । मति (अति) छन्दः । वाडवानलो देवता । रं
बीजम् । स्वाहा शक्तिः । अभीष्टसिद्धयर्थे विनियोगः । रां इत्यादिना
करन्यासः । तेनैव पडङ्गं च । ध्यानम् —

त्रिनयनमरुणं त्वां वद्धमूर्तिं सुशुक्लां-
शुकमरुणमनेकाकल्पमम्भोजसंस्थम् ।

अभिमतवरशक्तिस्प्रस्तिकाभीतिहस्तं

नमत कनकमालालंकृताङ्गं कृशानुम् ॥

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वं वनेभ्यस्त्व-
मोयधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः । इति मन्त्रः ॥

पञ्चाष्टकोणेषु यथाक्रमेण वैश्वानरं मन्त्रमथो लिखित्वा ।

रेखाग्रशूलं च तदग्रसाध्यं तारावृतं वाडववह्निचक्रम् ॥

एतद्यन्त्रं समालिख्य लोहे ताम्रेथ सीसके ।

आवाह्य पूजयेद्वह्निमाग्नेयादि(भि)मुखोम्बिके ॥

पञ्चाष्टकोष्ठं चत्वारिंशत्कोष्ठम् । त्वमग्ने द्युभिरित्यादिवर्णचत्वारिंशं क्रमेण
विलिखेत् ॥ शत्रुवस्त्रं संहराग्ने १ त्वं तदेहं दह सत्वरं फट् स्वाहा ॥
इति मन्त्रः ॥

२ अनेनैतद्यन्त्रं तु सपल्लवं जपेन्नृनमष्टोत्तरसहस्रकम् ।

तत्क्षणाद्वैरिवेश्मानि निर्दग्धानि भवन्ति हि ॥

मन्त्रान्ते हुंफडादितत्क्रियोचितपदयोजनं पल्लव इत्युच्यते ।

* भापय भापय स्वाहा इति ख, ग, ड मातृकापाठः ।

त्वं तदेहं दह इति ख, ग, ड, मातृकापाठः ।

तत्पश्चादुपसंहारः कर्तव्यश्च वरानने ।

तदर्थं मन्त्रः । सविता ऋषिः । अत्यष्टिः छन्दः । अग्निर्देवता ।
ॐ बीजम् । स्वाहा शक्तिः । उपसंहारे विनियोगः । मन्त्रस्य पादैः
पूर्वोत्तरार्धैश्च करन्यासाङ्गन्यासानि कुर्यात् ॥ ध्यानम् —

सशराय सशाङ्गाय शक्तिहस्ताय वह्नये ।

कलापिने नमस्तुभ्यं मत्पापं दह मुञ्च तम् ॥

ओं भूर्भुवःस्वः ।

अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन् ।

अर्कस्त्रिधातू रंजसो विमानो जस्रो घर्षो हविरस्मि नाम ॥

भूर्भुवस्स्वरो मत्पापं दह मुञ्च तं स्वाहा ॥

जस्वेत्यष्टोत्तरशतं ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ।

अथाग्नेयास्त्रमन्त्रः —

परब्रह्म ऋषिः । देवीगायत्री छन्दः । बडवामुखाग्निर्देवता । ॐ
बीजम् । व्याहृतिशक्तिः । इष्टसिद्धयर्थे विनियोगः । प्रणवपूर्विकाभि-
रनुलोमविलोमिताभिः पादशो गायत्रीभिः करन्यासाङ्गन्यासौ ॥ ध्यानम्—

ब्राणाग्रकोणस्थितमेधमानं परान्दहन्तं स्वमरीचिकोणैः ।

शोणाम्बरं चन्द्रकलावतंसं नमामि देवं बडवामुखाग्निम् ॥

शोचिष्केशाय विद्महे वैश्वानराय धीमहि ।

तन्नश्शुक्रः प्रचोदयात् ॥ इति मन्त्रः ॥

त्रिकोणे वह्निबीजं च वसुकोणेऽस्त्रमन्त्रकम् ।

पदशो ब्राह्मके साध्यं प्राणमावाह्य पावकम् ॥

मनसा तरसा साध्यं पश्चादस्त्रमनुं जपेत् ।

वसुकोणमष्टकोणम् ॥

सपल्लवं मन्त्रमेतं जपेदष्टसहस्रकम् । इति युक्तः पाठः ।

वसायाः मालाकारत्वमनुपपन्नम् । अतः वसायुक्त आन्त्रादिमालायुक्तमिति वा
भावो बोध्यः ।